

UZASADNIENIE

22 maja 2020 r. powódka M.J. B. (...)V. z siedzibą H. (...) złożyła pozew domagając się zasądzenia od pozwanej K. W.:

z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia

- kwoty 349.242,24 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 marca 2020 r. ewentualnie kwoty 81.965,88 euro z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 marca 2020 r.

ewentualnie z tytułu zwrotu pożyczki

- kwoty 81,965,88 euro z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 marca 2020 r. ewentualnie kwoty 349.242,24 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 marca 2020 r.

Na rozprawie 14 marca 2023 r. powódka sprecyzowała, że pozew zawiera dwa żądania, jedno o zapłatę kwoty wyrażonej w złotych, drugie o zapłatę kwoty wyrażonej w euro, w pozwie zostało to jednak sformułowane w czterech punktach, ponieważ powódka wnosi o rozważenie każdego żądania w oparciu o dwie podstawy materialnoprawne: jako roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia oraz jako roszczenia z tytułu zwrotu pożyczki.

Powódka wniosła również o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że 18 stycznia 2019 r. przekazała pozwanej przelewem kwotę 89.063,89 euro; w tytule przelewu wskazano: „umowa pożyczki (...)01.2019”. Wpłata była poprzedzona rozmowami stron na temat zawarcia umowy pożyczki kwoty stanowiącej równowartość 380.000 zł. Zdaniem powódki umowa nie została zawarta, tym samym powódce służy roszczenie o zwrot świadczenia nienależnego w walucie polskiej ewentualnie w walucie euro. Roszczenia ewentualne – o zapłatę tej samej kwoty w obu walutach – zostały sformułowane na wypadek, gdyby Sąd uznał, że doszło jednak między stronami do zawarcia umowy pożyczki, w tym przypadku powódka powołała się na wypowiedzenie umowy pożyczki z zachowaniem sześciotygodniowego okresu wypowiedzenia w oparciu o art. 723 k.c.

W odpowiedzi na pozew pozwana K. W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana wywiodła, że strony zawarły umowę pożyczki, zaś pozwana wywiązuje się na wszystkich jej postanowieniach, w szczególności dokonuje okresowych spłat pożyczki wraz z odsetkami (pożyczka miała być zwrócona w 240 miesięcznych ratach wraz z odsetkami), ponadto pozwana ustanowiła na rzecz powódki zabezpieczenie umowy pożyczki, poddając się egzekucji z aktu notarialnego (art. 777 k.p.c.).

Postanowieniem z 30 czerwca 2022 r., na skutek częściowego cofnięcia pozwu przez powódkę, wywołanego wpłatami dokonywanymi przez pozwaną, Sąd Okręgowy w Szczecinie umorzył postępowanie w części, tj. w pozostałym zakresie niż: zapłata kwoty 305.027,96 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 marca 2020 r. ewentualnie zapłata kwoty 72.327,97 euro z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 marca 2020 r. Umorzenie dotyczyło kwoty obejmującej 30 rat zapłaconych przez pozwaną do 18 maja 2022 r.

Postanowieniem z 14 marca 2023 r. na skutek kolejnego częściowego cofnięcia pozwu, wywołanego dalszymi wpłatami dokonywanymi przez pozwaną, Sąd Okręgowy w Szczecinie umorzył postępowanie w dalszej części, tj. w pozostałym zakresie niż: zapłata kwoty 287.726,72 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 marca 2020 r. ewentualnie

zapłata kwoty 68.689,01 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 marca 2020 r. Umorzenie to dotyczy kwoty obejmującej kolejne 9 rat zapłaconych przez pozwaną w okresie od czerwca 2022 r. do lutego 2023 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M.J. B. (...)V. z siedzibą w H. prowadzi w (...) działalność gospodarczą, m.in. w zakresie holdingu finansowego.

Jedynym udziałowcem spółki (...)J. B. (...)V., a zarazem prezesem jej zarządu jest M. J. B..

Dowód: odpis urzędowy z Rejestru Handlowego (...) I. Handlowej pod numerem

CCI numer (...) z tłumaczeniem przysięgłym k. 16-21

Podmioty powiązane z tą spółką prowadzą działalność gospodarczą m.in. w Polsce, w tym spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., której spółka (...)J. B. (...)V. w H. jest jedynym wspólnikiem, zaś M. J. B. prokurentem.

K. W. sprawowała funkcję prezesa zarządu (...) sp. z o.o. na podstawie podpisanego ze spółką kontraktu menedżerskiego z 2 listopada 2009 r. Funkcję tę pełniła do 10 września 2019 r., kiedy to została odwołana z zarządu uchwałą Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z 10 września 2019 r.

Dowód: wydruk informacji pełnych KRS k. 22-30

kopia umowy - kontrakt menedżerski k. 31-33

protokół (...) sp. z o.o. k. 80-81, 189-191

W M. mają siedzibę jeszcze dwie spółki powiązane kapitałowo z M.J. B. (...)V. oraz z osobą M. J. B.: Centrum (...) sp. z o.o. w M. oraz (...) sp. z o.o. w M..

Fakty bezsporne, nadto:

zeznania świadka M. S., k. 298-298v

zeznania świadek A. D. (1), k. 307-307 v

zeznania świadek A. L., k. 307 v-308

zeznania świadek A. B. (poprzednio D.) k. 308-308v

W czasie sprawowania przez K. W. funkcji prezesa zarządu (...) sp. z o.o. łączyły ją z M. J. B. bliskie stosunki osobiste. Przez osoby zatrudnione w spółkach prowadzących działalność w M. K. W. i M. J. B. byli postrzegani jako para.

W czasie pełnienia funkcji prezesa zarządu (...) sp. z o.o. K. W. mieszkała w mieszkaniu należącym do spółki (...)J. B. (...)V.

Dowód: zeznania świadka M. S., k. 298-298v

zeznania świadek A. D. (1), k. 307-307 v

zeznania świadek A. L., k. 307 v-308

zeznania świadek A. B. (poprzednio D.) k. 308-308v

W 2018 r. prezesem zarządu (...) sp. z o.o. w M. była A. D. (2).

12 lipca 2018 r. (...) sp. z o.o. zawarła z A. D. (2) umowę pożyczki, udzielając jej pożyczki pieniężnej w kwocie 35.000 zł, oprocentowanej 2% w skali roku. Zabezpieczeniem poręczki została ustanowiona nieruchomości - dom jednorodzinny na działce (...) w Ł.. Terminy spłaty pożyczki zostały ustalone w następujący sposób: 5.000 zł do 31 sierpnia 2018 r., 10.000 do 31 grudnia 2018 r., 20.000 w 40 ratach po 500 zł.

Umowa pożyczki została spłacona przez A. D. (2) w całości.

Dowód: zeznania świadek A. B. (poprzednio D.) k. 308-308v

K. W. jest właścicielem działki gruntu położonej w C., ul. (...), numer działki (...), którą nabyła na mocy umowy z 15 stycznia 2016 r.

Po zakupie K. W. planowała na działce tej wybudować dom.

Dowód: wydruk elektronicznej księgi wieczystej nr (...) k. 35-40

fotografie domu, k. 90-91

K. W. zwróciła się do M. J. B. o udzielenie jej przez spółkę (...)J. B. (...)V. w H. pożyczki w wysokości stanowiącej równowartość kwoty 380.000 zł, którą to kwotę zamierzała przeznaczyć na budowę prywatnego domu, na stanowiącej jej własność działce położonej w C..

Rozmowy na temat warunków umowy pożyczki prowadzone były w styczniu 2019 roku ustnie, po części telefonicznie, po części drogą mailową, w języku angielskim.

Ze względu na osobiste relacje łączące K. W. i M. J. B. umowa pożyczki miała być zawarta na warunkach korzystnych dla K. W..

Dowód: przesłuchanie za powódkę M. J. B. k. 349-350

przesłuchanie pozwanej k. 350v-351 v oraz k. 261 v

17 stycznia 2019 r. (godz. 14.34) K. W. przesłała drogą mailową M. J. B. wiadomość o treści”:

Cześć M..

Zmieniłam umowę. Proszę spojrzysz czy ci odpowiada.

Aby się nie kręcić w kółko zostawię całą kwotę jako otwartą tak, żebyś mógł wstawić takie liczby, które będą się odpowiadać i możemy tę kwestię zamknąć.

Jeżeli jest jeszcze coś co chciałbyś zmienić, to daj mi znać proszę.

Dowód: korespondencja elektroniczna z 17 stycznia 2019 r. k. 34 [tłumaczenie k. 71]

Projekt umowy przygotowany przez K. W. opatrzony został datą 18 stycznia 2019 r. i zatytułowany „L. agreement”.

W projekcie tym zawarte zostały m.in. następujące postanowienia:

- pożyczkodawca udziela pożyczkobiorcy pożyczki gotówkowej w kwocie 380.000 zł na okres 240 miesięcy i oprocentowaniu 2%,
- pożyczka zostanie wypłacona jednorazowo w dniu zawarcia umowy, przelewem na rachunek wskazany przez pożyczkodawcę w mBank,

- łączna kwota do spłaty wynosi 461.365,60 zł,
- pożyczkobiorca jest zobowiązany do spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 240 ratach spłacanych co miesiąc, licząc od daty spłaty pożyczki, szczegóły dotyczące kwoty i terminy spłat znajdują się w harmonogramie spłaty, który jest integralną częścią umowy,
- do momentu pełnej spłaty kredytu, zabezpieczeniem pożyczki będzie dom jednorodzinny wybudowany w G., ul. (...), numer działki (...) (§ 8).

Załączony do projektu umowy harmonogram spłat zakładał, że K. W. zobowiązała się do spłaty łącznie kwoty 461.365,60 zł, w tym 380.000 zł tytułem należności głównej i 81.365,60 zł tytułem odsetek, w 240 miesięcznych ratach w wysokości po 1.922,36 zł każda. W harmonogramie wskazano kwotę odsetek dla każdej z rat.

Dowód: projekt „loan agreement” z harmonogramem spłat k. 47-61 [tłumaczenie k. 56 -58]

projekt „loan agreement” z kompletnym harmonogramem spłat k. 137-145

W odpowiedzi na wiadomość z 17 stycznia 2019 r. M. J. B. jeszcze tego samego dnia (godz. 15.16) napisał do K. W.:

To są główne wytyczne.

Akt notarialny z ustanowieniem hipoteki przechodzi przez notariusza.

Notariusz dokonuje wpisu do ksiąg wieczystych.

Nieruchomość (ziemia i dom) wpisać do księgi wieczystej, w której zostanie ustanowiona hipoteka przez M.J. B. (...).

K. jako wyłączny właściciel.

Wpisana nieruchomość jest zabezpieczeniem M.J. B. (...) do momentu spłaty całości pożyczki”.

Dowód: korespondencja elektroniczna z 17 stycznia 2019 r. k. 34 [tłumaczenie k. 71]

18 stycznia 2019 r. spółka (...).J. B. (...).V. w H. przekazała przelewem K. W. kwotę 89.063,89 euro W tytule przelewu wskazano: „umowa pożyczki (...).01.2019”,

zapisano również: „PLN 380.000,00, kurs: 4, (...)”,

Data waluty: „18.01.2019”.

22 stycznia 2019 r. na rachunek bankowy K. W. prowadzony przez (...) S.A. wpłynęła kwota 380.000 zł

Dowód: wyciąg z rachunku bankowego M.J. B. (...).V., k. 41-42 (tłumaczenie

przysięgłe k. 43-44)

potwierdzenie przelewu otrzymanego - wtórnik dokumentu, k. 146

Do dnia 18 stycznia 2019 r., tj. przed datą przelewu środków pieniężnych (tytułem „umowa pożyczki (...).01.2019”), strony nie sporządziły pisemnej umowy pożyczki.

Fakt niesporny

Po otrzymaniu środków pieniężnych z umowy pożyczki K. W. rozpoczęła budowę domu na działce w C..

Dowód: przesłuchanie pozwanej k. 350v-351 v oraz k. 261 v

fotografie domu, k. 90-91

Po przelewie środków pieniężnych z pożyczki - na przełomie stycznia i lutego 2019 r. - relacje osobiste między K. W. i M. J. B. zaczęły się pogarszać. Przyczyną tego stanu rzeczy były konflikty związane z zakresem obowiązków K. W., która poza tym, że pełniła funkcję prezesa zarządu (...) sp. z o.o., to zajmowała się również zarządzaniem pozostałymi spółkami należącymi do M. J. B.: Centrum (...) sp. z o.o. w M. oraz (...) sp. z o.o. w M.. K. W. zakres tych obowiązków oceniała jako bardzo szeroki, jej zdaniem wręcz „prowadziła” spółkę Centrum (...) pod względem administracyjnym, wykonywała też czynności z zakresu marketingu. Początkowo odbywało się to w ramach ustnej odpłatnej umowy, ale z czasem ta odpłatność przestała być realizowana, K. W. oświadczyła wówczas, że na tych warunkach – przy braku płatności za świadczone przez nią na rzecz wszystkich spółek szeroko zakrojone usługi – nie chce dalej współpracować.

Dowód: przesłuchanie pozwanej k. 350v-351 v oraz k. 261 v

8 lutego 2019 r. K. W. stawiała się przed notariuszem T. M., prowadzącą Kancelarię Notarialną w G..

Sporządzony został akt notarialny „Poddanie się egzekucji”, Rep. A, numer (...). K. W. w § 1 aktu notarialnego oświadczyła, że 18 stycznia 2019 r. zawarła z M.J. B. (...)V. z siedzibą w H. umowę pożyczki kwoty 380.000 zł, oprocentowaną odsetkami w wysokości 2%, całkowita kwota pożyczki wraz odsetkami wynosi 461.365,60 zł z ostatecznym terminem spłaty na dzień 28 lutego 2039 r. K. W. zobowiązała się do zapłaty kwoty 461.365,60 zł wraz z odsetkami ustawowymi za ewentualne opóźnienie w płatności oraz zwrotu kosztów postępowania, kwota ta zostanie zapłacona w 240 ratach płatnych wg planu spłaty, będących integralną częścią umowy pożyczki z 18 stycznia 2019 r.

W § 2 K. W. poddała się egzekucji wprost z tego aktu w trybie art. 777 pkt 5 k.p.c. do kwoty 461.365,60 zł z ustaleniem terminu do nadania aktowi klauzuli wykonalności najpóźniej do dnia 31 grudnia 2039 r., przy czym zastrzeżono, że spółka może wystąpić o nadanie temu aktowi klauzuli wykonalności wielokrotnie, co do każdorazowego naruszenia przez K. W. obowiązku zapłaty jakiegokolwiek raty związanej z umową pożyczki. W dalszej części aktu notarialnego wskazano, że w przypadku niewywiązania się pożyczkobiorcy z płatności którejkolwiek z rat określonych w akcie, zobowiązanie stanie się wymagalne w całości, a sprawa zostanie skierowana na drogę postępowania egzekucyjnego.

Dowód: akt notarialny z 08.02.2019r. Rep. A (...) k. 62-65,

tłumaczenie aktu notarialnego k. 66-69

Akty notarialny został przetłumaczony na język angielski przez tłumacza przysięgłego języka angielskiego.

Dowód: tłumaczenie aktu notarialnego k. 66-69

12 lutego 2019 r. K. W. przesłała drogą mailową M. J. B. wiadomość o treści”:

Cześć M..

Przesyłam akt w załączeniu

Jeszcze raz dziękuję bardzo

M. J. B., w odpowiedzi napisał:

Cześć K..

To jest umowa pożyczki. Potrzebuję jednej nieruchomości, jako zabezpieczenia, jak mówiliśmy. Proszę przejrzysz to.

Dowód: korespondencja elektroniczna z 12 lutego 2019 r. k. 45 tłumaczenie k. 72

18 lutego 2019 r. K. W. ponownie przesała podpisaną przez siebie umowę pożyczki z 18 stycznia 2019 r. oraz akt notarialny o poddaniu się egzekucji w języku polskim z tłumaczeniem przysięgłym na język angielski.

Dowód: korespondencja elektroniczna z 18 lutego 2019 r. k. 46 tłumaczenie k. 73

W maju 2019 r. wzajemne relacje osobiste między K. W. i M. J. B. były już bardzo złe.

Dowód: przesłuchanie pozwanej k. 350v-351 v oraz k. 261 v

15 maja 2019 r. M. J. B. przesał drogą mailową K. W. wiadomość o treści”:

„Zgodnie z naszą wcześniejszą rozmową, zaprezentowana przez ciebie umowa pożyczki nie jest zaakceptowana. W załączonych wiadomościach zostało to wcześniej zakomunikowane. Również okres trwania umowy pożyczki hipotecznej został uzgodniony na 10 lat, a nie na 20 lat. Jeśli spojrzysz na oprocentowanie, które otrzymałaś w wysokości 2%, zamiast standardowego 8%, dlatego też mówiliśmy o krótszym okresie pożyczki”.

Dowód: korespondencja elektroniczna z 15 maja 2019 r. k. 70 tłumaczenie k. 74

K. W. wpłaciła na rachunek (...) spółki (...)J. B. (...)V. z siedzibą w H. w banku (...) S.A. w okresie od marca 2019 r. do lutego 2023 r. następujące kwoty.:

- 28.03.2019 r. kwotę 5.767,08 zł,
- 13.05.2019 r. kwotę 5.767,08 zł,
- 17.06.2019 r. kwotę 5.767,08 zł,
- 03.07.2019 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 07.10.2019 r. kwotę 3.844,72 zł,
- 09.01.2020 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 20.02.2020 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 16.03.2020 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 21.04.2020 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 13.05.2020 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 15.06.2020 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 03.08.2020 r. kwotę 5.767,08 zł,
- 16.11.2020 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 13.01.2021 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 12.02.2021 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 10.03.2021 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 21.04.2021 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 19.05.2021 r. kwotę 1.922,36 zł,

- 14.06.2021 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 20.07.2021 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 20.08.2021 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 13.09.2021 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 18.10.2021 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 15.11.2021 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 10.12.2021 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 17.01.2022 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 14.02.2022 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 07.03.2022 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 21.04.2022 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 18.05.2022 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 23.06.2022 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 11.07.2022 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 11.08.2022 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 19.09.2022 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 19.10.2022 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 08.11.2022 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 30.12.2022 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 31.01.2023 r. kwotę 1.922,36 zł,
- 03.02.2023 r. kwotę 1.922,36 zł.

Fakty niesporne, nadto: lista operacji od 2018-12-01 do 2021-01-13 k. 147

wydruk historii rachunku bankowego od 2018-08-26 do 2020-02-25 k. 41-44

wydruk historii rachunku bankowego od 2019-05-05 do 2021-02-04 k. 156-158

potwierdzenia przelewu k. 197-220

wydruk historii rachunku bankowego od 2019-03-23 do 2023-02-08 k. 356-358

Pełnomocnik M.J. B. (...)V. z siedzibą w H. pismem z 20 grudnia 2019 r. wezwał K. W. do natychmiastowego wykonania pierwotnych ustaleń, na podstawie których została jej udzielona pożyczka w kwocie 89.063,86 euro w dniu 18 stycznia 2019 r. wskazując, że jego mandant oczekuje ustanowienia hipoteki umownej na nieruchomości o numerze

księgi wieczystej (...) do kwoty 100.000 euro oraz przedstawienia harmonogramu spłaty pożyczki w okresie 10 lat, tj. do stycznia 2029 r.

Pełnomocnik poinformował nadto K. W., że w przypadku niespełnienia ww. warunków w terminie do 31 grudnia 2019 r. spółka dokona wypowiedzenia umowy pożyczki z zachowaniem 6-tygodniowego okresu wypowiedzenia (art. 723 k.c.), po czym wystąpi na drogę sądową o zwrot kwoty pożyczki.

Dowód: pismo z 20.12.2019 r. z potwierdzeniem odbioru k. 82-83

Kolejnym pismem z 17 stycznia 2020 r. pełnomocnik M.J. B. (...)V. z siedzibą H. wezwał K. W. do zwrotu kwoty 83.719,09 euro wskazując, że pomimo upływu roku od przelania kwoty 89.063,89 euro nie doszło do skutecznego zawarcia umowy pożyczki, z uwagi na niewypełnienie przez K. W. pierwotnych jej ustaleń, to jest nie ustanowiono zabezpieczenia pożyczki w postaci hipoteki umownej oraz nie przedstawiono harmonogramu spłaty pożyczki w okresie 10 lat.

W piśmie wskazane zostało, że projekt umowy pożyczki podpisany przez K. W. i przesłany 18 lutego 2019 r. nigdy nie został zaakceptowany, ponieważ nie spełnia ustalonych warunków udzielenia pożyczki. Dalej wskazano, że z uwagi na to, iż umowa pożyczki nie doszła do skutku, K. W. jest bezpodstawnie wzbogacony, ponieważ zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, a otrzymana kwota 89.063,89 euro stanowi świadczenie nienależne.

Jednocześnie z ostrożności pełnomocnik spółki złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki kwoty 89.063,89 euro udzielonej w dniu 18 stycznia 2019 r. z zachowaniem 6-tygodniowego okresu wypowiedzenia (art. 723 k.c.).

Dodał, że wpłaty kwoty 83.719,09 euro należy dokonać w terminie do 29 lutego 2020 r. na rachunek bankowy spółki, w przeciwnym wypadku sprawa zostanie skierowana na drogę postępowania sądowego.

Dowód: pismo z 17.01.2020 r. z potwierdzeniem nadania k. 84-86

Pismem z 6 maja 2020 r. pełnomocnik M.J. B. (...)V. z siedzibą H. wezwał K. W. ostatecznie do zwrotu kwoty 349.242,24 zł (tj. kwoty 380.000 zł pomniejszonej o dokonane w 2019 r. i 2020 r. spłaty) tytułem bezpodstawnego wzbogacenia, w uzasadnieniu powielając dotychczasową argumentację spółki przy wskazaniu, że wpłaty kwoty 249.242,24 zł należy dokonać niezwłocznie wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 marca 2020 r. na rachunek bankowy spółki, w przeciwnym wypadku sprawa zostanie skierowana na drogę postępowania sądowego.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z 6.05.2020 r. z potwierdzeniem odbioru k. 87-89

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie rozstrzygnięcia wymaga, czy sprawa niniejsza – wszczęta na skutek pozwu złożonego 22 maja 2020 r. – jest sprawą gospodarczą oraz podlega przepisom działu (...) kodeksu postępowania cywilnego „Postępowanie w sprawach gospodarczych” (art. 458¹ i nast. k.p.c.).

Katalog spraw gospodarczych wymienia art. 458² k.p.c.

W ocenie Sądu sprawa niniejsza nie mieści się w tym katalogu i tym samym została rozpoznana z pominięciem przepisów działu (...) „Postępowanie w sprawach gospodarczych”. Spór między stronami dotyczy bowiem umowy pożyczki, którą powódka miałaby udzielić pozwanej jako osobie fizycznej na budowę prywatnego domu mieszkalnego. Zawarta przez strony umowa nie pozostaje zatem związana z prowadzoną przez pozwaną działalnością gospodarczą.

Nadmienić trzeba, że odmienne zdanie miał Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim, który postanowieniem z 15 czerwca 2020 r. przekazał sprawę niniejszą do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie jako Sądowej

Gospodarczemu wskazując w uzasadnieniu, że sprawa powinna być zakwalifikowana jako sprawa gospodarcza (k. 106-108).

Pogląd ten podzielił prezes Sądu Okręgowego w Szczecinie, któremu sprawa została przedstawiona w trybie § 78 ust. 2 Regulaminu urzędowania sądów powszechnych. 1 grudnia 2020 r. wydana została decyzja Prezesa Sądu Okręgowego w Szczecinie o wyznaczeniu Wydziału VIII Gospodarczego do rozpoznania niniejszej sprawy.

Sąd orzekający w sprawie niniejszej nie jest związany decyzją Prezesa Sądu Okręgowego w Szczecinie, jak również poglądem wyrażonym przez Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim. Tym samym sprawa została rozpoznana z pominięciem działu (...) kodeksu postępowania cywilnego „Postępowanie w sprawach gospodarczych” (art. 458¹ i nast. k.p.c.), jak już bowiem wyjaśniono wyżej nie dotyczy ona umowy zawartej między przedsiębiorcami w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej - warunek ten nie został spełniony wobec pozwanej.

Powódka wywodzi swoje roszczenie w pierwszej kolejności z bezpodstawnego wzbogacenia (art. 410 § 1 w związku z art. 405 k.c.), a w dalszej kolejności z umowy pożyczki (art. 723 k.c.), domagając się zasądzenia kwoty 349.242,24 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 marca 2020 r. ewentualnie kwoty 81.965,88 euro z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 marca 2020 r. Na rozprawie 14 marca 2023 r. powódka sprecyzowała, że pozew zawiera dwa żądania, jedno o zapłatę kwoty wyrażonej w złotych, drugie o zapłatę kwoty wyrażonej w euro, w pozwie zostało to jednak sformułowane w czterech punktach, ponieważ powódka wnosi o rozważenie każdego żądania w oparciu o dwie podstawy materialnoprawne: jako roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia oraz jako roszczenia z tytułu zwrotu pożyczki.

W pierwszym rzędzie rozważenia wymaga zatem, czy między stronami doszło do nawiązania stosunku zobowiązaniowego, którego źródłem byłaby umowa pożyczki, czy też równowartość kwoty 380.000 zł została przekazana pozwanej mimo braku łączącego strony węzła umownego.

Zgodnie z art. 720 k.c. umowa pożyczki, której wartość przekracza 1000 zł wymaga zachowania formy dokumentowej. Jest to zastrzeżenie formy wyłącznie dla celów dowodowych (ad probationem). Oznacza to, że umowa pożyczki może być skutecznie zawarta w dowolnej formie, także w sposób dorozumiany (per facta concludentia), zaś niedochowanie formy dokumentowej w wypadku pożyczki o wartości przekraczającej 1000 złotych nie skutkuje nieważnością umowy pożyczki, a jedynie ograniczeniami dowodowymi wynikającymi z art. 74 k.c.

Przepis ten w § 1 stanowi z kolei, że: Zastrzeżenie formy pisemnej, dokumentowej albo elektronicznej bez rygoru nieważności ma ten skutek, że w razie niezachowania zastrzeżonej formy nie jest w sporze dopuszczalny dowód z zeznań świadków lub z przesłuchania stron na fakt dokonania czynności. Przepisu tego nie stosuje się, gdy zachowanie formy pisemnej, dokumentowej albo elektronicznej jest zastrzeżone jedynie dla wywołania określonych skutków czynności prawnej.

W rozpoznawanej sprawie art. 74 § 1 k.c. nie znajduje jednak zastosowania, ponieważ strony wprawdzie negocjowały warunki umowy pożyczki ustnie, została jednak zachowana forma dokumentowa (zgodnie z art. 720 k.c.), jako dowody w sprawie złożona została bowiem korespondencja elektroniczna stron, m.in. projekt umowy pożyczki przesłany drogą mailową przez pozwaną prezesowi zarządu powódki wraz z harmonogramem, maile pochodzące od obu stron, a także wyciąg z rachunku bankowego powódki z opisem tytułu przelewu z 18 stycznia 2019 r., który w tytule wpłaty zawiera niektóre istotne postanowienia umowy pożyczki (por. wyciąg z rachunku bankowego powódki w Banku (...), k. 44) oraz odpowiadający mu dokument sporządzony na podstawie art. 7 ustawy pr.bank. „Potwierdzenie przelewu otrzymanego - wtórnik dokumentu” wystawiony przez mBank (tj. bank prowadzący rachunek pozwanej, k. 146).

Umowa zostaje zawarta w momencie, kiedy strony uzgodnią wszystkie jej postanowienia. Umowa między stronami niniejszego procesu - jak już wspomniano - była negocjowana ustnie, jednak część tych rozmów znalazła swoje odzwierciedlenie w korespondencji mailowej. Rozmowy te były prowadzone w styczniu 2019 roku. Ze strony powódki rozmowy prowadził M. J. B., pozwana brała udział w negocjacjach osobiście. Strony rozmawiały w języku angielskim, który nie jest językiem rodzimym dla żadnej ze stron, M. J. B. posługuje się bowiem językiem niderlandzkim, zaś

pozwana językiem polskim. Mimo tego obie strony na tyle płynnie władają językiem angielskim, że porozumiewały się w tym właśnie języku. Dodać trzeba, że w momencie negocjowania umowy pożyczki M. J. B. i K. W. związani byli osobistą więzią i postrzegani przez otoczenie jako para. Ich prywatne relacje zaczęły pogarszać się po przelewie środków pieniężnych (równowartości 380.000 zł) na rachunek bankowy K. W. mBanku, co miało miejsce 18 stycznia 2019 r. Pozwana zeznała, że pogorszenie ich wzajemnych więzi rozpoczęło się na przełomie stycznia i lutego 2019 r., zaś w maju stosunki te były już bardzo złe.

Z przyczyn opisanych powyżej nie jest obecnie możliwe precyzyjne odtworzenie przebiegu negocjacji stron odnoszących się do postanowień umowy pożyczki. Wynika to po pierwsze stąd, że rozmowy te miały miejsce w styczniu 2019 roku, a więc upłynęło już od tych zdarzeń dużo czasu, przez co dokładny ich przebieg mógł się zatrzeć w pamięci przesłuchiwanym w charakterze stron M. J. B. i K. W.. Ponadto wkrótce po przelewie prywatne relacje stron pogorszyły się do tego stopnia, że obecnie strony pozostają w ostrym konflikcie, tym samym inaczej postrzegają i oceniają wydarzenia i rozmowy poprzedzające przelew z 18 stycznia 2019 r. Sytuacja taka powoduje, że zeznania M. J. B. i K. W. złożone w toku niniejszego procesu w charakterze stron zostały ocenione z dużą ostrożnością, za wiarygodne uznano tylko te fakty wynikające z zeznań stron, które znajdowały potwierdzenie w dowodach pisemnych bądź w późniejszych zdarzeniach.

Zarówno dowody pisemne jak i późniejszy ciąg zdarzeń w powiązaniu z zeznaniami M. J. B. i K. W. pozwalają przyjąć, że między stronami doszło do zawarcia umowy pożyczki, czego zwieńczeniem było przelanie przez powódkę 18 stycznia 2019 r. na rachunek bankowy K. W. w mBanku kwoty stanowiącej równowartość 380.000 zł.

Obecnie spór między stronami dotyczy dwojakiego rodzaju postanowień umownych. Po pierwsze odnosi się do zabezpieczenia pożyczki: wg prezesa zarządu powódki zabezpieczeniem miała być hipoteka na nieruchomości będącej własnością K. W. (działka gruntu, na której rozpoczęła ona budowę domu jednorodzinnego w G. przy ul. (...)), natomiast wg pozwanej na etapie negocjacji poprzedzających przelew nie było mowy o tego rodzaju zabezpieczeniu, natomiast już po przelewie M. J. B. miałby zgodzić się na zabezpieczenie w postaci aktu notarialnego o poddaniu się egzekucji (art. 777 k.p.c.). Drugą osią sporu między stronami jest harmonogram spłat: wg pozwanej na etapie rozmów ustalone zostało, że pożyczka zostanie udzielona na 20 lat i rozłożona w tym okresie na raty miesięczne (co daje 240 rat), natomiast M. J. B. twierdził, rozmowy dotyczyły pożyczki udzielonej na 10 lat (co daje liczbę rat o połowę mniejszą).

W ocenie Sądu kluczowym dowodem potwierdzającym fakt osiągnięcia przez strony porozumienia i tym samym zawarcia umowy pożyczki jest polecenie przelewu z 18 stycznia 2019 r. Fakt ten potwierdzają dwa dokumenty, z których każdy pochodzi z innego banku. Jest to wyciąg z rachunku bankowego powódki w Banku (...) (k. 44) oraz korespondujący z nim dokument sporządzony na podstawie art. 7 ustawy pr.bank. „Potwierdzenie przelewu otrzymanego - wtórnik dokumentu” wystawiony przez mBank (tj. bank prowadzący rachunek pozwanej, k. 146).

Dokument z Banku (...) - pochodzący od powódki - potwierdza, że 18 stycznia 2019 r. powodowa spółka przekazała przelewem K. W. kwotę 89.063,89 euro przy czym w tytule przelewu powódka zapisała: „umowa pożyczki (...)01.2019” (k. 44). Zapisano również: „PLN 380.000,00, kurs: 4, (...)”, Data waluty: „18.01.2019”. Analogiczne zapisy dotyczące tej transakcji zawiera dokument z mBanku. Przelew z 18 stycznia 2019 r. w tytule wpłaty zawiera zatem niektóre istotne postanowienia umowy pożyczki i stanowi jeden z dowodów potwierdzających fakt jej zawarcia oraz treść umowy.

Zauważyć trzeba, że gdyby nie doszło do ustalenia między M. J. B. i K. W. wszystkich postanowień umowy pożyczki, powodowa spółka nie dokonałaby przelewu, w którego tytule jednoznacznie wskazano, że środki pieniężne przekazane zostały w ramach umowy pożyczki.

Treść tej umowy należy przy tym ustalić w oparciu o negocjacje stron, które poprzedziły przelew (to jest były prowadzone przed 18 stycznia 2019 r.). Po tej dacie pogorszyły się bowiem prywatne relacje stron i od tego momentu

każda z nich próbowała przekonać drugą stronę, że pożyczka ma być udzielona na innych warunkach, niż pierwotnie ustalono.

Przed 18 stycznia 2019 r. K. W. przesłała prezesowi zarządu powódki projekt pisemnej umowy pożyczki (mail z 17 stycznia 2019 r., godz. 14.34), w którego treści wskazano wprost, że pożyczka została udzielona na okres 240 miesięcy (20 lat). Ustalono również oprocentowanie pożyczki 2% (czego powódka obecnie nie kwestionuje). Co więcej w projekcie umowy w § 8 zapisano, że do momentu pełnej spłaty zabezpieczeniem pożyczki będzie dom jednorodzinny wybudowany w G., ul. (...), numer działki (...).

Kolejnym dowodem pisemnym jest korespondencja mailowa pochodząca od M. J. B., który 17 stycznia 2019 r. o godzinie 15.16 w mailu kierowanym do K. W. potwierdził, że akt notarialny z ustanowieniem hipoteki przechodzi przez notariusza, notariusz dokonuje wpisu do ksiąg wieczystych, nieruchomości (ziemia i dom) wpisana zostaje do księgi wieczystej, w której zostanie ustanowiona hipoteka przez M.J. B. (...), nieruchomość jest zabezpieczeniem M.J. B. (...) do momentu spłaty całości pożyczki.

Zarówno treść tego maila, jak i treść projektu umowy pożyczki (§ 8) jednoznacznie wskazują na to, że powódka – tak jak twierdzi w niniejszym procesie jej prezes zarządu – od początku stała na stanowisku, że zabezpieczeniem pożyczki ma być hipoteka na nieruchomości stanowiącej własność K. W. położonej w G. przy ul. (...). W świetle powyższego całkowicie niewiarygodne i pozostające w sprzeczności z dowodami pisemnymi pozostają zeznania pozwanej, która w toku niniejszego procesu twierdziła, że przed 18 stycznia 2019 r. nie było mowy na temat hipoteki jako zabezpieczenia pożyczki. Wbrew twierdzeniom pozwanej o hipotece jest mowa wprost w cytowanym wyżej mailu z 17 stycznia 2019 r., jak i w § 8 projektu umowy, który mówi o zabezpieczeniu w postaci nieruchomości.

Należy domniemywać, że skoro K. W. przesłała mailem projekt umowy, zaś M. J. B. doprecyzował go w mailu z 17 stycznia 2019 r. wysłanym o godzinie 15.16, a następnego dnia spółka dokonała przelewu środków pieniężnych na rachunek bankowy K. W. wskazany w projekcie umowy (§ 2 projektu - mBank), to strony doszły do porozumienia co do warunków umowy pożyczki, które zostały określone projektem umowy i doprecyzowane we wskazanym mailu (co do § 8 - zabezpieczenie w postaci hipoteki).

Późniejsze twierdzenia stron co do innych warunków umowy należy ocenić jako efekt ich wewnętrznego konfliktu oraz zerwania osobistych więzi. W świetle tego za niewiarygodne należy uznać zeznania K. W. co do tego, że hipoteka nie miała być zabezpieczeniem pożyczki, a zamiast tego M. J. B. miałby wyrazić na zabezpieczenie w postaci złożenia przez K. W. oświadczenia o dobrowolnym poddaniu się egzekucji z aktu notarialnego (art. 777 k.p.c.). Pozbawione logiki są twierdzenia K. W., że akt notarialny jest korzystniejszym zabezpieczeniem niż hipoteka, ponieważ pozwala na egzekucje z całego majątku dłużnika. W istocie jest inaczej, hipoteka na nieruchomości jest postrzegana w obrocie jako najsilniejsze zabezpieczenie wiarygodności, jest bowiem ona prawem skutecznym erga omnes, zaś wierzyciel hipoteczny może zaspokoić się z nieruchomości z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości. Tym samym zeznania pozwanej w tej części, w której twierdzi ona, że nie było mowy o zabezpieczeniu w postaci hipoteki zostały uznane przez Sąd za niewiarygodne jako niezajdujące potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym (korespondencja mailowa, projekt umowy pożyczki).

Podobnie za niewiarygodne zostały uznane zeznania M. J. B. w zakresie tego, że umowa pożyczki – w której wykonaniu dokonany został przez powodową spółkę przelew z 18 stycznia 2019 r. – została uzgodniona przez strony z terminem spłaty obejmującym raty rozłożone na 10 lat, a nie na 20 lat. Zauważyć bowiem trzeba, że projekt umowy przesłany prezesowi zarządu powódki przed 18 stycznia 2019 r. wprost wskazuje na 240 rat, zaś M. J. B. w swoim mailu z 17 stycznia 2019 r. w ogóle nie odniósł się do okresu spłaty pożyczki, akceptując tym samym postanowienia projektu. Jedyne jego uwagi dotyczyły doprecyzowania sposobu zabezpieczenia pożyczki poprzez ustanowienie hipoteki. Po tym doprecyzowaniu M. J. B. dokonał przelewu z rachunku bankowego powódki na rachunek bankowy pozwanej kwoty pożyczki, zaś w tytule przelewu wskazano wprost, że został on dokonany tytułem „umowy pożyczki”. Jak już wyjaśniono wyżej pozwala to domniemywać, że w dacie tej umowa ta została już przez strony zawarta, to jest

uzgodniono jej wszystkie postanowienia, zaś jej treść wytycza projekt umowy przesłany przez K. W. przed 18 stycznia 2019 r. oraz korespondencja mailowa z 17 stycznia 2019 r.

Dodać trzeba, że powódka powołała w niniejszym procesie świadków w osobach M. S., A. D. (1), A. L., A. B. (poprzednio D.). Świadkowie powołani przez powódkę wprawdzie jednomyślnie potwierdzili wersję M. J. B., należy jednak z całą mocą podkreślić, że żaden z nich nie uczestniczył w rozmowach między stronami na temat umowy pożyczki i nie był ich bezpośrednim obserwatorem. Wiedzę na temat treści umowy pożyczki oraz konfliktu stron co do jej dwóch postanowień (zabezpieczenie oraz termin spłaty) świadkowie uzyskali z rozmów czy to z prezesem zarządu powódki, czy to z innymi osobami powiązаныmi ze spółkami należącymi do M. J. B. (są to trzy spółki z siedzibą w M.). Tym samym zeznania tych świadków, chociaż wiarygodne, nie mogły posłużyć do odtworzenia przebiegu rozmów między stronami niniejszego procesu, które były toczony bez ich udziału.

Powódka powołała w niniejszym procesie również dowód z dokumentu w postaci umowy pożyczki udzielonej A. D. (2) (obecnie B. D.). Dokument ten nie może być jednak podstawą domniemania, że spłata pożyczki udzielonej pozwanej miałaby być rozłożona na 10 lat, a nie na 20 lat, tak jak to wynika z projektu umowy przesłanego prezesowi zarządu powódki. Należy mieć bowiem na uwadze, że po pierwsze pożyczka udzielona A. D. (2) opiewała na znacznie niższą kwotę niż pożyczka udzielona pozwanej, ponadto nie bez znaczenia pozostaje fakt, że pozwaną i prezesa zarządu powódki łączyły relacje osobiste, tym samym wiarygodne są zeznania pozwanej, która podkreślała, iż warunki pożyczki miały być dla niej korzystne. Tym samym umowa zawarta z A. D. (2) nie może być podstawą domniemania co do warunków umowy łączącej strony niniejszego procesu.

Nie sposób pominąć również tego, że o tym, iż 18 stycznia 2019 r. strony zawarły umowę pożyczki (jak również nie było między nimi w tej dacie konfliktu co do treści tej umowy) świadczą późniejsze dokumenty, pochodzące zarówno od powódki, jak i od pozwanej.

Należy bowiem zauważyć, że pozwana udała się do notariusza w celu złożenia oświadczenia o poddaniu się egzekucji z aktu notarialnego, gdzie wskazała w § 1, że 18 stycznia 2019 r. zawarła z M.J. B. (...)V. z siedzibą w H. umowę pożyczki kwoty 380.000 zł. Tym samym pozwana potwierdziła fakt zawarcia umowy pożyczki właśnie 18 stycznia 2019 r., a więc w dacie dokonania przelewu. Późniejsze twierdzenia pozwanej - w tym również stanowisko zajęte w toku niniejszego procesu co do tego, że ustalenia stron miałyby być co do zabezpieczenia inne niż wynikające z projektu przesłanego przed 18 stycznia 2019 r. oraz inne niż w mailu prezesa zarządu powódki z 17 stycznia 2019 r. wysłanego o godzinie 15.16 - należy uznać za niewiarygodne jako sprzeczne z dowodami pisemnymi oraz stanowiące wyraz konfliktu na płaszczyźnie osobistej, który rozwinął się między stronami (jak zeznała sama pozwana) na przełomie stycznia i lutego, a więc od razu po przesłaniu środków pieniężnych w ramach pożyczki.

Z kolei powódka fakt zawarcia 18 stycznia 2019 r. umowy pożyczki przyznała wprost w piśmie z 20 grudnia 2019 r., gdzie pełnomocnik powódki bezpośrednio wskazał, że w dniu 18 stycznia 2019 r. pozwanej została „udzielona pożyczka”. Co więcej w treści tego pisma powódka wzywa pozwaną do wykonania ustaleń umowy pożyczki, to jest ustanowienia hipoteki umownej na nieruchomości należącej do pozwanej. W kolejnym piśmie, datowanym na 17 stycznia 2020 r., powódka wskazała natomiast, że nie doszło do skutecznego zawarcia umowy pożyczki, ponieważ nie zostało ustanowione zabezpieczenie pożyczki w postaci hipoteki umownej. Na tej podstawie powódka stanęła na stanowisku, że umowa nie została zawarta, zaś wpłata dokonana 18 stycznia 2019 r. jest świadczeniem nienależnym, ponieważ cel świadczenia nie został osiągnięty.

Powódka dokonała jednak błędnej oceny prawnej zaistniałego stanu rzeczy, z materiału dowodowego nie wynika bowiem, że umowa pożyczki miałaby zostać zawarta pod warunkiem ustanowienia hipoteki, przeciwnie - umowa pożyczki była umową bezwarunkową. W ramach tej umowy powódka zobowiązała się przekazać pozwanej środki pieniężne (równowartość 380.000 zł), zaś pozwana zobowiązała się ustanowić hipotekę na nieruchomości stanowiącej jej własność oraz spłacić pożyczkę w 240 miesięcznych ratach wraz z oprocentowaniem wynoszącym 2%. Każda ze stron może zatem domagać się wykonania umowy przez stronę przeciwną. Powódka spełniła swoje świadczenie dobrowolnie, zaś pozwana – po tym, jak pojawił się między stronami konflikt – zaczęła uchylać się od ustanowienia

hipoteki z argumentacją, iż z mocy umowy nie ciąży na niej taki obowiązek. Abstrahując w tym miejscu od tego, że zachowanie pozwanej godzi w zasady uczciwości (pозwana bowiem po otrzymaniu środków pieniężnych jednostronnie próbowała zmienić treść umowy pożyczki zastępując zabezpieczenie hipoteczne oświadczeniem o poddaniu się egzekucji z aktu notarialnego) wskazać trzeba, że niewykonanie przez pozwaną zobowiązania w postaci obciążenia nieruchomości hipoteką nie jest podstawą do przyjęcia, że umowa nie została zawarta. Powódka może natomiast domagać się od pozwanej spełnienia tych świadczeń, które ciążyą na pozwanej na podstawie łączącej strony umowy pożyczki. Powódka może dochodzić zatem wykonania zobowiązania zgodnie z jego treścią, to jest m.in. ustanowienia hipoteki na nieruchomości stanowiącej własność pozwanej. Innymi słowy powódka z mocy łączącej strony umowy posiada wobec pozwanej roszczenie o ustanowienie hipoteki, to jest roszczenie o złożenie przez pozwaną określonego oświadczenia woli (art. 64 k.c. w zw. z art. 67 u.k.w.h., zgodnie z którym do dokonania wpisu hipoteki umownej niezbędne jest złożenie przez właściciela nieruchomości oświadczenia o jej obciążeniu hipoteką).

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd orzekający w niniejszej sprawie przyjął zatem, że strony zawarły umowę pożyczki, którą powódka wykonała przenosząc na własność pozwanej środki pieniężne (równowartość 380.000 zł), zaś pozwana zobowiązała się zwrócić pożyczkę wraz odsetkami wynoszącymi 2% w 240 ratach oraz ustanowić hipotekę dla jej zabezpieczenia na nieruchomości położonej w G. przy ul. (...).

Tym samym roszczenie powódki o zwrot kwoty pożyczki jako świadczenia nienależnego podlega oddaleniu, zarówno w odniesieniu do roszczenia wyrażonego w walucie polskiej, jak i w walucie euro.

Brak jest również podstaw do uwzględnienia żądania powódki w oparciu o oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki złożone w trybie art. 723 k.c., na które powołuje się powódka. Istotnie pełnomocnik powódki w piśmie z 17 stycznia 2020 r. „z ostrożności” powołując się na art. 723 k.c. złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki z zachowaniem sześciotygodniowego okresu wypowiedzenia, jednakże oświadczenie to pozostaje bezskuteczne.

Należy mieć bowiem na uwadze, że art. 723 k.c. stanowi: jeżeli termin zwrotu pożyczki nie jest oznaczony, dłużnik obowiązany jest zwrócić pożyczkę w ciągu sześciu tygodni po wypowiedzeniu przez dającego pożyczkę. Przepis ten w ogóle nie znajduje więc zastosowania w sprawie niniejszej, dotyczy on bowiem wyłącznie takich pożyczek, dla których termin zwrotu nie jest oznaczony, tymczasem termin zwrotu pożyczki, której dotyczy niniejsza sprawa został oznaczony, pożyczka miała być bowiem spłacana wg harmonogramu w 240 miesięcznych ratach.

Na tej podstawie oddaleniu podlega roszczenie powódki o zwrot pożyczki, oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, na które powołuje się powódka w sprawie niniejszej nie zostało bowiem skutecznie złożone.

Stan faktyczny sprawy został ustalony w oparciu o powołane w sprawie przez obie strony dowody z dokumentów (w rozumieniu art. 243¹ k.p.c., to jest dokumenty zawierające tekst umożliwiające ustalenie ich wystawców), w tym korespondencję elektroniczną. Oceniając dowody z dokumentów Sąd nie dopatrył się żadnych przesłanek ich niewiarygodności. Dokumenty te zgodnie z art. 243² k.p.c. stanowią dowody bez wydawania odrębnego postanowienia.

Przeprowadzone zostały również dowody z zeznań świadków oraz dowód z przesłuchania stron (ich ocena została dokonana we wcześniejszej części rozważań).

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. pozostawiając szczegółowe ich wyliczenie referendarzowi sądowemu przy założeniu, że pozwana wygrała zarówno powództwo główne o zapłatę roszczenia wyrażonego w walucie polskiej, jak i powództwo ewentualne o zapłatę roszczenia wyrażonego w walucie euro.